

Oznámením o zahájení správního řízení a nařízením ústního jednání začalo celkem nenápadně řízení Ministerstva životního prostředí ve věci žádosti státního podniku DIAMO o stanovení průzkumného území výhradních ložisek nerostů, z nichž lze průmyslově vyrábět kovy. Konkrétně se jednalo o zlato a wolfram. Zájmovým územím pro tyto činnosti byl vymezen lesní komplex Chlum Sepekův zasahující i do přírodní památky Lom Skalka u Sepekova. Podnětem pro nové aktivity v těchto snahách bylo usnesení vlády České republiky ze dne 14. 6. 2017 o Surovinové politice České republiky v oblasti nerostných surovin a jejich zdrojů. Rozsahem zahrnovalo vymezené území v katastru Sepekova plochu o výměře 7,4 km².

Již na svolaném ústním jednání, které se uskutečnilo na pracovišti Ministerstva životního prostředí v Českých Budějovicích, jsem se z pozice starostky ostře vymezovala proti tomuto záměru. Ještě před tímto jednáním jsem si dala tu práci s hledáním podkladů pro písemné stanovisko městyse, které jsem

ministerstvu zaslala ještě před osobním jednáním na úřadě. Na jednání byli účastní zástupci státního podniku DIAMO, Ministerstva průmyslu a obchodu, Krajského úřadu Jihočeského kraje, Národního památkového ústavu, Odboru ochrany životního prostředí Městského úřadu Milevsko a obcí Opařany a Božetice. Převahu samozřejmě měli zástupci prosazovatelů záměru stanovení a povolení průzkumného území se svými argumenty, že se zatím vůbec o nic nejedná...

Svoji argumentaci jsem postavila na střetu záměru průzkumu s veřejným zájmem na ochraně vod, ochraně přírody a krajiny, změně krajinného rázu předmětné lokality. Domnívala jsem se, že skutečnost, že v zájmovém území průzkumu se nachází zdroje pitné vody v místě zvaném „Dobrá voda“, je tím nejsilnějším a zásadním argumentem. Bohužel se mi dostalo odpovědi, že není problém dovést do Sepekova vodu odjinud.

Vzájemnou diskuzi, která by se dala přímo nazvat přestřelkou, mezi mnou a navrhovateli, mlčky na jednání po celou dobu sledovala zástupkyně odboru životního prostředí Městského úřadu Milevsko, Ludmila Komárková. Zde jsem čekala podporu zejména s ohledem na náplň činnosti odboru, kterou má být ochrana životního prostředí a o kterou tady šlo na více než šesti stech hektarech souvislého lesního porostu a přírodní památky. Bohužel marně, ač v tomto případě šlo o 600 ha lesa s vysokou hodnotou v území. Mnohdy se dle mých zkušeností mnohem větší „ochranářská smršť“ věnuje jednomu stromu než v případě, kdy jsou stromů tisíce.

Postupně bylo ale zřejmé, že toto první rozhodnutí by následně znamenalo již mnohem legislativně snadnější podmínky pro další řízení vedená v této věci. Mnou sdělované argumenty byly sice řádně zaprotokolovány, ale profesní a politická síla protihráčů byla v ten moment hodně výrazná. Po více než čtvrt roce, na konci února letošního roku, rozhodlo ministerstvo o zamítnutí žádosti o stanovení průzkumného území Sepekův. Zdálo se, že by mohla být bitva vyhraná, ale na konci doby stanovené pro možné odvolání se proti tomuto verdiktu, podal státní podnik DIAMO odvolání.

Na jejich postup jsem se již dopředu připravila shromažďováním tiskových prohlášení ministra životního prostředí, které byly opakovaně zveřejňovány v tisku i na zpravodajských webových stránkách. Těmito vyjádřeními, ve kterých ministr životního prostředí Richard Brabec a ministr zemědělství Miroslav Toman ve shodě uváděli, že pitnou vodu má zákon nadřadit všemu a pitná voda pro hromadné zásobování obyvatelstva je veřejným zájmem číslo jedna a má být

novým ústavním zákonem nadřazená nad jiné zájmy, jsem v rámci odvolacího řízení doplnila předchozí vyjádření městyse. Do srpna se opět nic nedělo a teprve pak jsme obdrželi rozhodnutí ministra životního prostředí, který definitivně potvrdil rozhodnutí ministerstva o zamítnutí povolení průzkumného území.

Na celé věci bylo ještě zarážející, že vlastníci pozemků Královská kanonie premonstrátů na Strahově, na kterých by býval měl průzkum probíhat, vůbec nebyl k jednáním přizván. Představitel vlastníka jsem tedy o vývoji celé záležitosti průběžně informovala a bojovala i za ně. Smutné na tom je, že na konci vyhraného boje nikdo jménem vlastníka pozemků ani nepoděkoval.

Pavla Bamuškarová

ZVÝŠENÍ PLATBY ZA STOČNÉ

Zastupitelstvo Městyse Sepekův schválilo navýšení ceny stočného (ceny za využívání kanalizačního systému pro odvádění odpadních vod).

Náklady na provoz kanalizace a čistírny odpadních vod za rok 2019 dosáhly 609 842 Kč, příjmy ze stočného za stejné období byly ve výši 342 tis. Kč. Na první pohled je každému jasné, jak velkou část nákladů na provoz musí městys hradit z rozpočtu.

Dřívější cena pro vlastníky rodinných domů platná již dvanáct let, tj. od roku 2008, byla počínaje platbou v roce 2020 navýšena pro vlastníky rodinných domů z ceny 12,- Kč na **15,- Kč s DPH/m³** a pro podnikatelské subjekty z 20,- Kč na **25,- Kč bez DPH/m³**.

Cena za stočné je splatná do 31.12.2020. Platbu v hotovosti bude možné uhradit v pokladně Úřadu Městyse Sepekův nejpozději 21.12.2020, bezhotovostní platbu je nutné zadat tak, aby připsání platby na účet městyse byl proveden nejpozději 31.12.2020, většinou alespoň 3 dny předem.

(bam)